

Arrest

nr. 61 728 van 18 mei 2011
in de zaak RvV X/ II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 18 maart 2011 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 1 februari 2011 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ontvankelijk doch ongegrond wordt verklaard.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 april 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 mei 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. MOONEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat B. DE SCHRIJVER verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat I. FLORIO, die *loco* advocaten E. MATTERNE en N. LUCAS HABA verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoekster dient op 5 juli 2007 een aanvraag in om machtiging tot verblijf met toepassing van het toenmalig geldende artikel 9, derde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna verkort Vreemdelingenwet).

De aanvraag om machtiging tot verblijf wordt zonder voorwerp verklaard op 5 september 2007.

Verzoekster dient op 9 juli 2007 een aanvraag tot vestiging in, in functie van haar Belgisch kind. Op 9 augustus 2007 neemt de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken de beslissing tot weigering van de vestiging zonder bevel om het grondgebied te verlaten.

Op 4 september 2007 dient verzoekster een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Bij arrest nr. 4 710 van 11 december 2007 wordt het beroep verworpen met toepassing van artikel 39/59, § 2, tweede lid van de Vreemdelingenwet.

Op 19 september 2007 dient verzoekster een nieuwe aanvraag in om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet.

Op 6 maart 2008 wordt aan verzoekster bevel gegeven om het grondgebied te verlaten. Dit bevel wordt aan verzoekster betekend op 18 maart 2008. Het beroep tegen deze beslissing wordt door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op 27 juni 2008 verworpen bij arrest nr. 13 272.

Bij vonnis van de rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen van 26 juni 2008 wordt vastgesteld dat de heer B.T. van Belgische nationaliteit niet de vader is van het minderjarig kind B.D.E. Het kind krijgt vervolgens de achternaam van verzoekster en de Marokkaanse nationaliteit. Op dezelfde dag wordt de echtscheiding uitgesproken tussen verzoekster en de heer B.T. bij vonnis van de rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen.

Op 25 mei 2009 dient verzoekster een aanvraag in voor een verblijfskaart als familielid van een burger van de Unie, meer bepaald in functie van haar 'Belgisch' minderjarig kind.

Op 24 juli 2009 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing tot weigering van een verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten.

Op 1 september 2009 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten.

Op 6 november 2009 actualiseert verzoekster de aanvraag om machtiging tot verblijf die zij op 19 september 2007 indiende.

Op 4 maart 2010 wordt het beschikkend gedeelte van het vonnis van de rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen van 26 juni 2008 overgeschreven in het geboorteregister.

Op 1 februari 2011 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf ontvankelijk doch ongegrond wordt verklaard. Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 06.11.2009 en op datum van 19.09.2007 werd ingediend en waarbij deze laatste werd geactualiseerd op datum van 19.12.2007 en 27.06.2008 door :

M.S. (...)
+ minderjarige zoon
M.D.E. (...)
adres: (...)
nationaliteit: Marokko

in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij artikel 4 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, deel ik u mee dat dit verzoek ontvankelijk is doch ongegrond.

Redenen:

Betrokkene haalt aan dat ze geregulariseerd wil worden op basis van de instructies van 19 juli 2009 betreffende de toepassing van art 9bis van de vreemdelingenwet. Zoals algemeen bekend, werden deze

instructies door de Raad van State vernietigd op 11 december 2009. Zoals eveneens algemeen bekend, heeft de Staatssecretaris voor Asiel en Migratiebeleid, de heer Melchior Wathelet, zich geëngageerd om binnen zijn discretionaire bevoegdheid de criteria voor regularisatie zoals beschreven in eerder vernoemde instructie, te blijven toepassen.

Betrokkene wenst zich te beroepen op punt 2.1, namelijk als vreemdeling die ouder is van een Belgisch minderjarig kind en die een reël en effectief gezin vormt met dit kind. Echter uit het administratief blijkt dat het betrokken kind (M.D.E. (...)) niet de Belgische nationaliteit bezit, wel de Marokkaanse en dit na het vonnis van het Parket van de Procureur des Konings te Antwerpen d.d. 26.06.2008. Betrokkene kan zich dus niet beroepen op punt 2.1, daar haar kind de Marokkaanse nationaliteit heeft. Hoe goed de integratie van betrokkene eventueel ook moge zijn (betrokkene staat dit door het voorleggen van een inschrijvingsbewijs voor het schooljaar 2009-2010 voor haar zoon, een deelcertificaat Nederlands tweede taal Waystage A + B d.d. 30.01.2009, een deelcertificaat Nederlands Tweede taal Breakthrough A + B d.d. 30.06.2008, een attest van tewerkstelling sinds 02.04.2009, een arbeidscontract met ASAP interim d.d. 26.06.2009, loonbrieven van ASAP interim voor de periode maart tot juli 2009, een verklaring vanwege de kinderopvang CKG Good Engels, verzoekster zou stevige sociale banden hebben in onze samenleving, ze zou ingeburgerd zijn door taal, tewerkstelling en school, ze zou een correcte en verantwoordelijke burger zijn die zich duurzaam wenst te integreren), dit doet niets af aan de voorwaarde van een kind met de Belgische nationaliteit. Dit element kan dus niet in het voordeel van betrokkene weerhouden worden.

Qua verblijfsduur zou betrokkene zich eventueel kunnen beroepen op punt 2.8B van de vernietigde instructies van 19.07.2009. Betrokkene legt een contract voor van de firma ASAP.be, opgesteld op 26.06.2009. Om voor criterium 2.8B in aanmerking te komen, dient betrokkene echter een model-arbeidscontract voor te leggen bij de aanvraag die werd ingediend tijdens de periode van 15 september tot 15 december 2009.

In het vademecum dat werd opgesteld ter verduidelijking van de vernietigde instructies wordt immers het volgende gesteld: "Onder 'in aanmerking kan worden genomen op basis van punt 2.8B' moet worden verstaan, de aanvraag: die ingediend werd tussen 15 september 2009 en 15 december 2009 en die alle nodige documenten bevat, waaronder de kopie van het behoorlijk ingevuld model-arbeidscontract zoals hierboven bedoeld (...)". Ook in het K.B. van 07.10.2009 wordt herhaald dat om in aanmerking te kunnen komen voor punt 2.8B van de instructies een model-arbeidscontract dient voorgelegd te worden: "(...) één of meerdere arbeidsovereenkomsten, opgesteld volgens het model als bijlage gevoegd bij dit besluit (...)".

Betrokkene had drie maanden de tijd om zich in orde te stellen met deze instructies, doch heeft nagelaten dit te doen. Bijgevolg kan het arbeidscontract van betrokkene niet weerhouden worden voor punt 2.8B aangezien het niet om een model-arbeidscontract gaat. Betrokkene voldoet dus niet aan alle vooropgestelde voorwaarden om in aanmerking te komen voor regularisatie op basis van punt 2.8B van de vernietigde instructies. Hoe goed de integratie eventueel ook moge zijn, dit doet niets af aan de voorwaarde van het voorleggen van een modelarbeitscontract bij de aanvraag.

Betrokkene wenst zich verder te beroepen op de categorie 'prangende humanitaire situaties', waarbij de advocaat van betrokkene refereert naar de punten 2.1 tot 2.6 van de vernietigde instructies van 19.07.2009.

Het beroep op punt 2.1 werd hierboven reeds weerlegd. Ook voor regularisatie op basis van punt 2.2 komt betrokkene niet in aanmerking daar haar kind geen EU-burger is. Betrokkene is geen familielid van een EU burger die buiten het toepassingsgebied van de gezinshereniging valt en kan dus geen beroep doen op punt 2.3. Betrokkene heeft niet genoten van een onbeperkt verblijf toen ze minderjarig was en kan zich dus niet beroepen op punt 2.4. Ze heeft geen echtgenoot met een verschillende nationaliteit en kan dus geen aanspraak maken op punt 2.5. Evenmin geniet ze een Belgisch pensioen of invaliditeitspensioen, dus punt 2.6 van de vernietigde instructies van 19.07.2009 kan dus evenmin ingeroepen worden.

Wat betreft de aangehaalde elementen, namelijk (moeder en kind kunnen niet gescheiden worden omwille van het E.V.R.M.) dient er opgemerkt te worden dat uit de aanvraag art 9bis niet kan worden opgemaakt of dit element nu bij de ontvankelijkheid (lees: buitengewone omstandigheden), dan wel bij de gegrondheid van het verzoek horen. Art. 9bis van de wet van 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen heeft het over buitengewone omstandigheden om een aanvraag tot verblijfsmachtiging in te dienen bij de burgemeester van de woonplaats waar hij verblijft in België en niet om een verblijfsmachtiging te verkrijgen in het Rijk. Er dient een duidelijk onderscheid te worden gemaakt tussen enerzijds

buitengewone omstandigheden (en dus de ontvankelijkheid) en anderzijds de argumenten ten gronde die worden ingeroepen om een verblijfsmachtiging te verkrijgen. Met andere woorden: de buitengewone omstandigheden mogen niet verward worden met de argumenten ten gronde. Er dient vastgesteld dat de advocaat dit onderscheid niet respecteert voor wat betreft het bovenstaande element. Indien echter geoordeeld zou worden dat dit element toch bij de gegrondheid zouden behoren, dan kan dit als volgt beoordeeld worden:

Wat betreft het ingeroepen feit dat moeder en kind onmogelijk gescheiden kunnen worden ingevolge het Europese Verdrag voor de Rechten van de Mens, dienen we op te merken dat het hele gezin niet in aanmerking komt voor een regularisatie, zodat er van een verbreking van de familiale banden geen sprake is.

Wat betreft het aangehaalde argument dat betrokkene nooit in aanraking gekomen is met gerecht, dient opgemerkt te worden dat van alle vreemdelingen die in België verblijven, verwacht wordt dat zij zich houden aan de in België van kracht zijnde wetgeving."

2. Onderzoek van het beroep

2.1 Verzoekster voert in een eerste en enig middel de schending aan van de motiveringsplicht. Zij zet haar middel als volgt uiteen:

"Verzoekster meent dat de bestreden beslissing niet afdoende werd gemotiveerd.

Verzoekster meent wel degelijk te beantwoorden aan de criteria die werden gedefinieerd door de instructie van 19 juli 2009.

De beslissing motiveert niet afdoende waarom verzoekster niet in aanmerking zou komen voor punt 2.8.A+B van de (vernietigde) instructie.

Op basis van de voorgelegde stukken is genoegzaam aangetoond dat verzoeker sinds 2000 in het land verblijft.

Sinds 26.06.09 is verzoekster bij ASAP in dienst getreden met een arbeidsovereenkomst voor dienstencheques. Het betreft een contract van onbepaalde duur dat start op 01.07.09.

ASAP diende op 11.03.2011 een aanvraag in tot tewerkstelling van een buitenlandse werknemer die tussen 15 september 2009 en 15 december 2009 een regularisatieaanvraag heeft ingediend op basis van duurzame lokale verankering.

In het kader van de aanvraag tot verblijfsmachtiging werden verschillende stavingstukken overgemaakt, waaruit de toepasselijkheid van voormelde criteria blijkt.

De bestreden beslissing houdt onvoldoende rekening met deze stavingstukken.

Ik meen dan ook dat het verzoek van mevrouw M. (...) beantwoordt aan de criteria, zoals gesteld in de instructie dd. 19.07.09 betreffende de toepassing van art. 9bis van de wet van 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vesting, en de verwijdering van vreemdelingen."

2.2 Het wordt niet betwist dat verzoekster op 19 september 2007 een aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet indiende, die zij op 6 november 2009 actualiseerde.

Artikel 9 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

"Om langer dan de in artikel 6 bepaalde termijn in het Rijk te mogen verblijven, moet de vreemdeling die zich niet in één der in artikel 10 voorziene gevallen bevindt, daartoe gemachtigd worden door de Minister of zijn gemachtigde.

Behoudens de in een internationaal verdrag, in een wet of in een koninklijk besluit bepaalde afwijkingen, moet deze machtiging door de vreemdeling aangevraagd worden bij de Belgische diplomatieke of consulaire post die bevoegd is voor zijn verblijfplaats of zijn plaats van oponthoud in het buitenland."

Artikel 9bis van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

"In buitengewone omstandigheden en op voorwaarde dat de vreemdeling over een identiteitsdocument beschikt, kan de machtiging tot verblijf worden aangevraagd bij de burgemeester van de plaats waar hij verblijft. Deze maakt ze over aan de Minister of aan diens gemachtigde. Indien de minister of diens gemachtigde de machtiging tot verblijf toekent, zal de machtiging tot verblijf in België worden afgegeven. (...)"

Uit een eenvoudige lezing van de motieven in de bestreden beslissing blijkt dat de aanvraag om machtiging tot verblijf ontvankelijk doch ongegrond is verklaard. Verweerder heeft verzoeksters aanvraag om machtiging tot verblijf met betrekking tot de aangehaalde redenen 'ten gronde' beoordeeld. Uit het administratief dossier blijkt en dit wordt niet betwist, dat verzoekster voor haar aanvraag beroep heeft gedaan op de vernietigde instructies van 19 juli 2009, meer bepaald op punt 2.1 *"Vreemdeling die ouder is van een Belgisch minderjarig kind en die een reëel en effectief gezin vormt met dit kind"* en *"andere prangende humanitaire situaties"*. Verzoekster preciseerde in haar begeleidend schrijven haar situatie en de verschillende verblijfsprocedures die zij in België doorliep. Zij wees er onder meer op dat zij vanaf 2 april 2009 werkte als uitzendkracht en vanaf 1 juli 2009 een contract van onbepaalde duur kreeg. Verzoekster preciseerde verder dat zij behoort tot de categorie 'prangende humanitaire situaties' punten 2.1. tot 2.6. van de instructie en gaf aan duurzaam lokaal verankerd te zijn.

Uit een eenvoudige lezing van de bestreden beslissing blijkt dat verweerder op alle door verzoekster ingeroepen argumenten is ingegaan. Zo werd nagegaan of verzoekster in aanmerking komt om geregulariseerd te worden voor de punten 2.1 tot 2.6 van de instructie. Verzoekster verwijt verweerder niet afdoende te hebben gemotiveerd waarom zij niet in aanmerking zou komen voor punt 2.8A en 2.8B van de instructie. De Raad stelt vast dat enkel aangaande deze twee punten betwisting bestaat. De Raad kan zijn bespreking hier dan ook toe beperken.

De Raad wijst er vooreerst op dat de gemachtigde van de staatssecretaris bij de beoordeling van de gegrondheid van de aanvraag beschikt over een zeer ruime appreciatiebevoegdheid. Anders dan bij de ontvankelijkheid van de aanvraag heeft de wetgever hier geen wettelijke criteria vooropgesteld waaraan de aanvraag moet voldoen om gegrond te worden verklaard. Een ruime discretionaire bevoegdheid betekent echter niet dat verweerder willekeur mag hanteren. Door binnen het raam van zijn discretionaire bevoegdheid de elementen die vooropgesteld waren in de vernietigde instructie te hernemen als waren het nieuwe criteria voor een beoordeling ten gronde van de regularisatieaanvraag, kan aan verweerder geen willekeur worden verweten.

Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster in haar aanvraag niet heeft aangegeven dat zij meent te voldoen aan punt 2.8A van de instructie. De Raad wijst erop dat verzoekster een aanvraag indient en zij aldus bij haar aanvraag zelf dient aan te geven om welke redenen zij meent in aanmerking te komen voor een machtiging tot verblijf en de nodige bewijsstukken dient bij te brengen. Verzoekster betoogt dat op basis van de voorgelegde stukken genoegzaam is aangetoond dat zij sinds 2000 in het land verblijft. De Raad stelt vast dat punt 2.8A twee voorwaarden stelt, namelijk een ononderbroken verblijf van vijf jaar en een duurzame lokale verankering. De Raad stelt vast dat verzoekster in haar begeleidend schrijven bij het typeformulier wees op haar duurzame lokale verankering doch geenszins motiveerde dat zij reeds meer dan vijf jaar ononderbroken in het land verblijft. Verzoekster kan niet worden gevolgd waar zij meent dat uit de feiten blijkt dat zij sinds 2000 in het land verblijft. Verzoekster zette uiteen in haar aanvraag om machtiging tot verblijf dat zij op 8 juli 2005 te Berkane in het huwelijk is getreden met een Belg en vervolgens met een visum gezinshereniging naar België is gekomen. Op 2 januari 2007 is zij in België bevallen van haar zoontje. De Raad stelt vast dat verzoekster niet kan worden gevolgd dat uit de door haar bijgebrachte stukken blijkt dat zij sinds 2000 in België verblijft, noch dat zij sinds vijf jaren ononderbroken in België verblijft. Gelet op het feit dat verzoekster niet heeft gevraagd om een toepassing van het criterium 2.8A en zij in haar uiteenzetting enkel wees op haar duurzame lokale verankering en nergens aangaf vijf jaar ononderbroken in België te verblijven, was er voor verweerder geen reden om te motiveren met betrekking tot het criterium 2.8A van de vernietigde instructie.

De Raad stelt vast dat verzoekster evenmin de toepassing heeft gevraagd van punt 2.8B van de instructie doch in haar begeleidend schrijven wees zij op haar arbeidscontract van onbepaalde duur vanaf 1 juli 2009. Verweerder heeft verzoeksters argumenten getoetst aan de criteria van punt 2.8B, met name werk en duurzame lokale verankering en motiveerde hieromtrent het volgende:

"Qua verblijfsduur zou betrokkene zich eventueel kunnen beroepen op punt 2.8B van de vernietigde instructies van 19.07.2009. Betrokkene legt een contract voor van de firma ASAP.be, opgesteld op 26.06.2009. Om voor criterium 2.8B in aanmerking te komen, dient betrokkene echter een model-arbeidscontract voor te leggen bij de aanvraag die werd ingediend tijdens de periode van 15 september tot 15 december 2009.

In het vademecum dat werd opgesteld ter verduidelijking van de vernietigde instructies wordt immers het volgende gesteld: "Onder 'in aanmerking kan worden genomen op basis van punt 2.8B' moet worden verstaan, de aanvraag: die ingediend werd tussen 15 september 2009 en 15 december 2009 en die alle nodige documenten bevat, waaronder de kopie van het behoorlijk ingevuld model-

arbeidscontract zoals hierboven bedoeld (...). Ook in het K.B. van 07.10.2009 wordt herhaald dat om in aanmerking te kunnen komen voor punt 2.8B van de instructies een model-arbeidscontract dient voorgelegd te worden: "(...) één of meerdere arbeidsovereenkomsten, opgesteld volgens het model als bijlage gevoegd bij dit besluit (...)."

Betrokkene had drie maanden de tijd om zich in orde te stellen met deze instructies, doch heeft nagelaten dit te doen. Bijgevolg kan het arbeidscontract van betrokkene niet weerhouden worden voor punt 2.8B aangezien het niet om een model-arbeidscontract gaat. Betrokkene voldoet dus niet aan alle vooropgestelde voorwaarden om in aanmerking te komen voor regularisatie op basis van punt 2.8B van de vernietigde instructies. Hoe goed de integratie eventueel ook moge zijn, dit doet niets af aan de voorwaarde van het voorleggen van een modelarbeidscontract bij de aanvraag."

Verzoekster kan dan ook niet worden gevolgd waar zij meent dat verweerder niet afdoende motiveert met betrekking tot criterium 2.8B van de vernietigde instructie. De motieven geven duidelijk aan dat verzoekster voldoet aan de eerste voorwaarde, met name de voorwaarde van de verblijfsduur, maar dat het door haar ingediende arbeidscontract niet voldoet aan de voorwaarde dat zij een modelarbeidscontract diende voor te leggen. De Raad stelt vast dat verzoekster opnieuw verwijst naar het feit dat zij sinds 26 juni 2009 in dienst is bij ASAP en dat zij een contract heeft van onbepaalde duur dat start op 1 juli 2009. Verzoekster herhaalt aldus de aangehaalde redenen en de bijgevoegde documenten die zij indiende bij haar aanvraag. Verzoekster weerlegt hiermee geenszins de door verweerder opgegeven motieven dat het arbeidscontract niet kan worden aanvaard nu het geen modelcontract betreft. Daarnaast wijst verzoekster op het feit dat ASAP op 11 maart 2011 een aanvraag indiende tot tewerkstelling van een buitenlandse werknemer die tussen 15 september 2009 en 15 december 2009 een regularisatieaanvraag heeft ingediend op basis van duurzame lokale verankering. Zij stelt dat verweerder met verschillende stavingstukken onvoldoende rekening heeft gehouden. Verweerder wijst er evenwel terecht op dat de regelmatigheid van een administratieve beslissing dient te worden beoordeeld in functie van de gegevens waarover het bestuur ten tijde van het nemen van zijn beslissing kon beschikken om deze te nemen (RvS 23 september 2002, nr. 110 548; RvS 26 februari 2009, nr. 4069.) De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zou zijn bevoegdheid overschrijden door bij zijn wettigheidstoetsing rekening te houden met de aanvraag tot tewerkstelling van een buitenlandse werknemer van 11 maart 2011, nu deze dateert van na de bestreden beslissing en voor het eerst wordt bijgebracht bij het inleidend verzoekschrift. Verzoekster toont verder niet aan met welke andere documenten verweerder onvoldoende rekening zou hebben gehouden. Verzoekster weerlegt nergens de motieven dat het door haar ingediende arbeidscontract geen modelcontract betreft. Verzoekster toont dan ook niet aan dat de materiële motiveringsplicht werd geschonden.

Het enig middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien mei tweeduizend en elf door:

mevr. N. MOONEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

N. MOONEN